

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-16/16, mis käsitleb esitamiskuupäeva nõuete täitmiseks vajalikke disainilahenduse kujutist puudutavaid tingimusi, seoses disainilahenduste registreerimistaotlustega nr 2683615-0001 ja 002683615-002 (Joogitopsid).

Apellant väidab, et vaidlustatud Üldkohtu otsus on vastuolus määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 46 lõigetega 2 ja 3 koosmõjus nimetatud määruse artiklitega 36, 38, osas milles Üldkohus märgib, et kõnealuste sätete mõttest ja eesmärgist tuleneb, et disainilahenduse taotlusena ei saa käsitleda taotlust, millega taotletud disainilahenduse kaitse objekti puhul esineb EUIPO arvates ebatäpsus või ebaselgus. Disainilahenduse registreerimistaotluse esitamiskuupäeva tähendusest oleks pidanud järeldama, et disainilahenduse kujutisele ei saa esitada kõrgeid nõudeid, sest määruse nr 6/2002 artikli 36 lõike 1 punkt c nõuab artikli 38 kohasel registreerimistaotluse esitamiskuupäeval üksnes disainilahenduse reprodutseerimiskõlblikku kujutise füüsilise vormi esitamist.

Vastupidi Üldkohtu seisukohale ei tulene midagi muud ka määruse nr 2245/2002 artikli 4 lõike 1 punktist e koosmõjus artikli 10 lõike 1 punktiga c ja lõikega 2. Nõude osas, et kujutise kvaliteet peab olema selline, et kõik üksikasjad, mille kaitset taotletakse, oleksid selgesti eristatavad, on viidatud sättes nimetatud üksnes reprodutseerimiskõlblikku kujutise füüsilist vormi. See on nii eelkõige seetõttu, et üksnes registreerimistaotluse esitaja määratleb registreerimistaotluse eseme, millele ta kaitset taotleb. Lõpuks määratleb kaitse ulatuse lõplikult ikkagi üksnes ja ainult disainilahenduse õiguste rikkumist läbivaatav kohus rikkumismenetluses.

Kui disainilahenduse registreeringu puhul esineb selle kujutise tõttu õiguskindlusetus, siis võib keelduda selle registreerimisest, kuid mitte registreerimistaotluse esitamiskuupäeva määramisest, millel on taotleja jaoks oluline tähtsus Pariisi konventsiooni artikli kohase prioriteeti andva esimese registreeringu mõju tõttu.

Selles osas jättis Üldkohus tähelepanuta artikli 46 lõike 2 ja artikli 46 lõike 3 erinevate regulatsioonide üheselt mõistetava sõnastuse. Määruse nr 6/2002 artikli 46 lõike 2 kohaselt ei käsitata taotlust disainilahenduse taotlusena üksnes siis, kui selle puudused on seotud nimetatud määruse artikli 36 lõikes 1 sisalduvate nõuetega. Artikli 36 lõige 1 nõuab disainilahenduse kujutise puhul, et see oleks reprodutseerimiskõlblik. Kõik muud puudused, eelkõige sellised, mis tulenevad määruse nr 2245/2002 kohaldamisest, võivad määruse nr 6/2002 artikli 46 lõike 3 kohaselt kaasa tuua üksnes taotluse tagasilükkamise, enne mida määratakse kindlaks registreerimistaotluse esitamiskuupäev. Sama tuleneb määruse nr 6/2002 artikli 46 lõikest 3 ja artikli 45 lõike 2 punktist a koosmõjus artikli 36 lõikega 5.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 15. mail 2017 – Ramazan Dündar jt versus Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(Kohtuasi C-253/17)

(2017/C 300/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Kostja: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Euroopa Liidu Kohtu president tegi 20. juunil 2017 määruse kohtuasja Euroopa Kohtu registrist kustutamiseks.
